

Děčín

Brána severních Čech

Děčín je nejnižše položeným městem v České republice (135 m n. m.). Leží v údolí Labe v místech, kde jeho přítoky Ploučnice z pravé a Jílovský potok z levé strany oddělují krajinu Českého středohoří od skalnatých srázů Labských pískovců, do kterých v Děčíně Labským kaňonem řeka vstupuje. Život místních lidí byl vždy svázán s řekou. I proto najdete ve znaku města českého lva s korunou, který ve svých tlapách drží stříbrnou rybu. V krajině trvale ohrožované záplavami také přežívala stará legenda o zkázonosné povodni, která zničila původní město. Na strmé skále nad městem, nad soutokem Labe a Ploučnice, se hrdě vypíná děčínský zámek. Zámek postupně prochází celkovou rekonstrukcí, a z ruiny se stává překrásná dominanta města. Prohlídkové trasy jsou rok od roku delší, jak postupně přibývá i vystavovaných exponátů. Za protivívá zámku můžeme považovat impozantní Pastýřskou stěnu na protějším břehu řeky Labe. Pokud na příkrou skálu vystoupáte, najdete tu kromě zoologické zahrady i půvabnou zahradní restauraci, která právě prochází rekonstrukcí. Mezi významné památky města patří i synagoga postavená v roce 1907 v secesně-maurském stylu pro podmokelskou židovskou obec. Zkuste také objevit kouzlo děčínských mostů. Ty nejzajímavější však nespojují labské břehy. Na Starém Městě je trochu schovaný renesanční most s barokním sousoším přes řeku Ploučnici. Sochy českých zemských patronů sv. Václava, sv. Víta a sv. Jana Nepomuckého jsou od Michala J. J. Brokofa.

www.mmdecin.cz
www.ceskesvycarsko.cz

Rumburk

Nejsevernější loretánská kaple v Evropě

Víte, proč se říká okolí Rumburku české Nizozemsko? Lidé totiž blízkému hřebeni Lužických hor říkali „horní země“ a svému okolí jako protiváhu „dolní země“ (německy niederland – nizozemí). Poprvé se o Rumburku dovídáme v roce 1298 jako o městu, kde se konají trhy. V 18. století se ve městě usadili angličtí obchodníci, a kraj bohatl. Ne nadarmo se v předminulém století Rumburku říkalo malá Paříž. Roku 1918 se Rumburk stal v celé zemi známým protiválečnou vzpourou vojáků 7. pěšího pluku. Jako vzpomínku na popravu deseti vzbouřenců najdete v městském parku známou sochu Nepokořený od Vendelína Zdrůbeckého z roku 1951. Až se budete toulat rumburskými ulicemi, nezapomeňte navštívit zdejší Loretu, která je přesnou kopií svého italského originálu a je nejsevernější Loretou v Evropě. Loretánskou kapli Panny Marie postavil v letech 1704–1709 stavitel Jan Lukas Hildebrandt a dominuje jí Černá Matka Boží Loretánská, kopie italského originálu z roku 1694, kdy byla také posvěcena papežem Innocentem XII. Na náměstí pak můžete obdivovat morový sloup z roku 1681 s plastikami sedmi světců – sv. Floriána, sv. Bartoloměje, sv. Vavřince, sv. Josefa, sv. Antonína Paduánského, sv. Jana Nepomuckého a sv. Jana Křtitele. Pokud budete mít chuť na delší výlet, zkuste vystoupat na rozhlednu na vrchu Dymník, který je asi 2 kilometry jihozápadně od Rumburka. Rozhledna je vysoká 15 metrů a vede na ni 79 schodů. Z vrcholu je krásný výhled na Lužické hory.

www.rumburk.cz

Šluknov

Město barokních soch a nejdelšího motocyklu

Šluknov je městem barokních pískovcových soch. Pokud budete mít dost času, zkuste je všechny najít. Na křižovatce Nádražní ulice a ulice T. G. M. je socha sv. Antonína z 2. pol. 18. století. Na zahrádce fary naproti hotelu Praha na vás zase bude hledět sv. Václav z r. 1754, o čtyři roky mladší je plastika sv. Jana Křtitele z r. 1758 na silnici směrem na Rožany. Na mostku v ulici Dr. E. Beneše blízko náměstí stojí socha sv. Antonína z r. 1765, proti podniku Cepol pak najdete sv. Jana Křtitele z první poloviny 18. stol. A přímo na náměstí je barokní sloup z r. 1752 se světci Václavem, Janem Nepomuckým a Floriánem od sochaře J. Kleina. Další památka pocházející ze Šluknova je nepoměrně novější – nejdelší motocykl na světě nazvaný Čechie nebo také Böhmerland, podle toho, pro jakého zákazníka byl určen. Tento zázrak techniky vyráběl od poloviny 20. let minulého století ve své továrně geniální konstruktér Albin Leibisch. Výrobu zahájil v polovině dvacátých let původně v Krásné Lípě, ale v roce 1931 ji přenesl do nové továrny v Kunraticích u Šluknova (nyní v katastru města). Při konstrukci tohoto ojedinělého stroje šel Leibisch vlastní cestou. Například disky kol odléval z hliníku. Uvedme pro srovnání, že japonští konstruktéři s tím začali až o 30 let později. Do dnešních dob se těchto motocyklů dochovalo už jen asi dvacet. Obdivovat je můžete každý rok první sobotu v září při spanilé jízdě po Šluknovském výběžku.

www.mesto-sluknov.cz